

менѣ. — Авраамъ погледна и видѣ въ еднажъ кѣпинѣхъ отъ рога та сплетенъ единъ овенъ, оулови закла го, и вмѣсто Ісаака, принеси го на Бога жертвѣ.

§. 24. Отеческо попеченіе Авраамово.

Авраамъ съвсѣмъ оустарѣ и всички тѣ му работы те-чеха на добро. Защо то Бога го благослови.

Никако дръго попеченіе не е ималъ веки, освенъ да оужени преди отъ смъртъ тѣ си благослѣчно сына си Ісаака.

Но понеже дѣвицы тѣ на Ханаанска та земя сѣ были съвсѣмъ развращенни, за то на най старій си слѣга слѣезеръ рече: Закаахъ ми са на Господа Творца на небо то и на земя та, дѣто нѣма да вземешъ за сына ми женѣхъ отъ Ханаански тѣ дѣвицы, но дѣто ще идишъ въ мое то отечество, и отъ мое то сродство да доведешъ на сына ми еднажъ дѣвойкѣ. Господь творецъ на небо то и на земя та, когото азъ слѣжѣхъ, ще проводи свой Ангелъ, които ще тѣ рѣководи и въ пѣтешествіе те отъ всяко зло ще тѣ спазн.

Вѣрный слѣга обѣща са на Авраама все това сѣ клат-вѣхъ. Възе десетъ вельбюды (камылы,) на твари всички тѣ потребны за пѣтешествіето и отиде благослѣчно приспе въ градъ Харранъ. Тамъ нѣде живѣелъ е Нахоръ, братъ Авраамовъ. Пѣсти вельбюды тѣ близъ на града при единажъ кладенцъ. Слѣнце то комай было са приклонило да залазѣ, когато дѣвицы тѣ на града имали обычай да излѣзватъ за водѣ. Слѣезеръ за да избире най невиннѣхъ тѣхъ дѣвицѣхъ, смисли да испита, коя отъ тѣхъ има най благородно срдце. И зато помолнса на Бога така: Господи! Ты Боже Авраамовъ! покажи нынѣ на мой Господинъ и на вѣрный твой слѣга твоѣхъ тѣ милость! Ёто азъ нынѣ стоѣхъ тѣка близъ при кладенцѣ; дѣто излѣзватъ нынѣ дѣвицы тѣ на градѣхъ за водѣ, отъ коато междѣ тѣхъ поицѣхъ да приклони садинѣхъ тѣхъ си да пѣхъ водѣхъ, и ми отговори ёто пѣи; отивамъ и вельбюды тѣ ти да напѣхъ, стори она да е коа то си Ты опредѣлила